

מלבינה קפלן

"תערוכות תל-אביב" / הארץ / 11.1.63 / תע' יחיד / גלריה 220 / תל-אביב

תהליך מעבר עקבי ממופשט אקספרסיוניסטי למופשט לירי, אפשר למצוא בתערוכת היחיד הראשונה של הציירת מלבינה קפלן. בציוריה המוקדמים יותר עדיין ניכרת השפעת מוקדי, אולם השפעה זו הולכת ונעלמת בציורים המאוחרים יותר ומכחולה של הציירת הופך רגיש יותר וקוצב פחות. המופשט הלירי מחייב בטחון מכחול רב, שמלבינה קפלן עדיין לא חוננה בו, אך אפשר למצוא בציוריה המאוחרים גיבוש ואורגניות המעידים על יכולת. המאבק בין שרידי האקספרסיוניזם ובין הליריות, הבאה במקומו, מתבטא בעיקר בקווים השחורים שהם חריפים, מוקצבים ותנועתיים, בעוד שמשיכות המכחול הצבעוני הן רגועות ורגישות הרבה יותר. הרקע שעליו מופיעות הצורות הצבעוניות, הוא איפוא ניטרלי, וניכר שזהו פתרון בינתיים, עד שהציירת תגיע לביטחון הדרוש כדי להציב רקע מחייב יותר; אמנם, ניסיונות ראשונים לעימוד צבעוני כבר מופיעים בציוריה המאוחרים ומרמזים על ההתפתחות העתידה.

יואב בראל, בין פיכחון לתמימות: על האמנות הפלסטית בשנות ה-60 בתל אביב, מוזיאון תל אביב לאמנות, 2004